

det viser Udvalgets Undersøgelse, at 197 har opholdt sig her i mere end 30 Aar, og at 641 har boet her i et Tidsrum, der ligger mellem 12 og 30 Aar, medens 84 har haft et kortere Ophold end 12 Aar. Blandt de sidste er 40 Svenskere og 5 Nordmænd, der alle opfylder Kravet om 10 Aars Ophold — det vil heraf fremgaa, at det langt overvejende Antal Skandinaver (89 pCt.) har boet i Danmark mindst 2 Aar længere end det krævede Minimalaaremaal —, endvidere 26, der er født enten her i Landet, i Flensborg eller i et Landsogn nær ved Grænsen. Af de øvrige 13 har 5 dansk Moder, og 7 er Børn, der nu søger dansk Indfødsret sammen med deres Moder. Kun i et eneste Tilfælde foreligger en Undtagelse fra de almindelige Regler om Opholdets Varighed, idet Ansøgeren under Nr. 471 er optaget paa Lovforslaget, skønt han efter at have opholdt sig her fra 1900 til 1907 først paa ny tog Bopæl i Danmark i 1920; men da Statsbanernes Maskinafdeling har anbefalet den paagældende Ingeniør, har Udvalget under Hensyn til samtlige foreliggende Omstændigheder fundet det rimeligt at gøre denne Undtagelse fra Kravet om et uafbrudt Ophold.

Ved en Fordeling af Ansøgerne efter deres *Livsstilling* har man henregnet 381 til en Gruppe, der omfatter Industriarbejdere, Landarbejdere, Arbejds mænd og Tjenestefolk, og betragtet 79 som handlende. En Fjerdedel (230) hører til Haandværkerstanden, og en anden Fjerdedel (232) beklæder forskellige andre Livsstillinger eller har ikke opgivet noget Erhverv. Til Belysning specielt af de polske Indvandreres Erhvervsforhold kan nævnes, at af de 84 Polakker, der er optaget paa Lovforslaget med Betingelse, har 34 oplyst at være Landarbejdere, Arbejds mænd, Fodermestre eller lignende, og ikke færre end 25 er Skræddere, alle af København.

131 af Ansøgerne ejer fast Ejendom her i Landet.

Udvalgets Undersøgelse viser endvidere, at 201 af de paa Lovforslaget optagne Personer har modtaget *offentlig Hjælp*, enten som Fattighjælp med sædvanlig Virk-

ning, som uegentlig Fattighjælp eller Hjælpekassehjælp, eventuelt i flere af disse Former for Understøttelse. Egentlig Fattighjælp er ydet 46 af Ansøgerne, men i 10 Tilfælde er Hjælpen dog helt tilbagebetalt. I øvrigt viser et Gennemsyn af Bemærkningerne om de paagældendes Forhold, at Ministeriet ved Lovforslagets Udarbejdelse har fulgt de almindelige Retningslinier for Optagelse paa Lovforslaget af Personer, der har faaet Fattighjælp, og at Afvigelser fra de sædvanlige Frister kun er sket, naar vedkommende enten er født og stedse har opholdt sig her i Landet (Nr. 110, 385, 462, 749) eller dog har boet i Danmark i en meget lang Aarrække (Nr. 257, 266, 785). — Uegentlig Fattighjælp er ydet i 51 Tilfælde og Hjælpekassehjælp i 149. Begge disse Tal er forholdsvis høje, navnlig ligger Antallet af Ansøgere, som har faaet Hjælpekassehjælp, baade absolut og relativt betydeligt højere end i noget foregaaende Aar (Maksimum i 1924: 120 af 1228). I 34 Tilfælde beløber Understøttelsen sig i det højeste til 50 Kr., i 29 udgør den mellem 50 og 100 Kr., i 28 mellem 100 og 200, i 12 mellem 200 og 300, i 7 mellem 300 og 400, i andre 7 mellem 400 og 500, i 21 mellem 500 og 1 000 og i 12 over 1 000 Kr. Understøttelse med de største Beløb og af mere varig Karakter er som oftest tildelt Personer, der enten er født i de sønderjydske Landsdele og altid eller dog i største Delen af deres Liv har opholdt sig indenfor Rigets nuværende Grænser (se f. Eks. Nr. 254, 462, 476 og 627), eller som er knyttet til Landet ved et meget langvarigt Ophold og nu er op i Aarene. I det hele synes lignende Synspunkter som de, der i Udvalgets Betænkning af 15. Februar 1929 blev nævnt som bestemmende for Udvalgets Stilling til Naturalisation af et Antal Ansøgere, der havde faaet Understøttelse af Hjælpekassen, at have ligget til Grund for Ministeriets Udarbejdelse af det foreliggende Lovforslag.

Ifølge en fra Ministeriet modtagen Straffefortegnelse har ikke færre end 37 af Ansøgerne været *straffet* — baade relativt og navnlig absolut set langt flere end i noget tidligere Aar (Maksimum i Fjor: 21). Det